

Kreisblatt

FÜR DEN KREIS NOWO-MINSK.

— 00 —

Das Kreisblatt erscheint einmal wöchentlich an jedem Mittwoch.

Bezugspreis vierteljährlich 2 M.

Anzeigen für den Raum einer kleinen Zeile 30 Pf.

Gazeta Urzędowa

POWIATU NOWO-MIŃSKIEGO.

— 00 —

Gazeta urzędowa wychodzi raz tygodniowo we Środę.

Prenumerata wynosi 2 marki kwartalnie.

Ogłoszenia 30 fenigów za drobny wiersz.

1. Jahrgang.
1-y rocznik.

NOWO-MINSK, den 7. Juni 1916.

Nr. 11. NOWO-MIŃSK, dnia 7 Czerwca 1916.

INHALTSANGABE.

74. Bek. betr. Ausdehnung der Kreisordnung.
75. Polizeiverordnung betr. Tierquälerei.
76. Polizeiverordnung betr. Meldewesen der ansteckenden Krankheiten.
77. Das Fleckfieber und seine Verhütung.
78. Bek. betr. Vertilgung von Raupen.
79. Bek. betr. Rauhfutter.
80. Aufruf betr. J. Kasprzak.
81. Bek. betr. die Beschlagnahme von Haushaltungsgegenständen, Badewannen und Kesseln.
82. Bek. betr. Gemeindegerichte.

SPIS TREŚCI.

74. Obw. dotyczące rozszerzenia Ordynacji Powiatowej.
75. Rozporządzenie policyjne dotyczące dręczenia zwierząt.
76. Rozporządzenie policyjne o meldowaniu chorób zakaźnych.
77. Febra plamista i jej zapobieganie.
78. Obwieszczenie dotyczące niszczenia gąsienic.
79. Obwieszczenie dotyczące paszy.
80. Odezwa o J. Kasprzaku.
81. Obwieszczenie w sprawie sekwestru sprzętów domowych, wanien i kotłów.
82. Ogłoszenie dotyczące Sądów Gminnych.

Bekanntmachung.

Auf Grund des Artikels XIV der Kreisordnung für das Generalgouvernement Warschau vom 22. Januar 1916 (Verordnungsblatt Nr. 20) dehne ich die Bestimmungen über die Kreisversammlungen (Artikel IV, V, VI, VII, VIII und XI, XII, XIII der Kreisordnung) auf sämtliche Kreise des Generalgouvernements Warschau aus.

Warschau, den 17. Mai 1916.

Der Verwaltungschef
beim Generalgouvernement Warschau.
gez. v. KRIES.

74.

Obwieszczenie

Na mocy artykułu XIV ordynacji powiatowej dla Generał-Gubernatorstwa Warszawskiego z dnia 22 stycznia 1916 r. (Dziennik rozporządzeń Nr. 20) rozszerzam rozporządzenia co do sejmików powiatowych (art. IV, V, VI, VII, VIII i XI, XII, XIII ordynacji powiatowej) na wszystkie powiaty Generał-Gubernatorstwa Warszawskiego.

Warszawa, dnia 17 Maja 1916 r.

Szef Administracji
przy Generał-Gubernatorstwie Warszawskiem
podp. v. KRIES.

Polizeiverordnung

betreffend Tierquälerei.

Auf Grund der Verordnung des Generalgouvernements Warschau vom 22. III. und 8. IX. 1915 über die polizeiliche Gewalt der Kreispolizeibehörden für das gesamte Gebiet des Generalgouvernements Warschau, ordne ich im Einvernehmen mit dem Militärgouverneur für den Umfang des Kreises Nowo-Minsk folgendes an:

1.

Wer Tiere quält oder in Aergernis erregender Weise roh behandelt, wird mit Gefängnisstrafe bis zu 300,—Mark oder mit Gefängnis bis zu 6 Wochen bestraft.

75.

Rozporządzenie policyjne

dotyczące dręczenia zwierząt.

Na mocy rozporządzenia Generał-Gubernatora Warszawskiego z d. 22 Marca i 8 Września 1915 r. o władzy policji powiatowej na całym obszarze Generał-Gubernatorstwa Warszawskiego, wydaję za zgodą Gubernatora Wojskowego, na obszar powiatu Nowo-Mińskiego następujące rozporządzenie:

1.

Kto dręczy zwierzęta, lub w sposób, wywołujący zgorszenie z nimi się obchodzi zostanie ukarany grzywną do 300 M. lub więzieniem do 6 tygodni.

2.

Als Quälerei der Zugtiere gilt insbesondere: das Fahren, vor allem das Trabfahren mit überladenen Wagen, oder das Belasten schwer beladener Wagen durch mitfahrende Personen, wenn die Anspannung nicht entsprechend und den Zugtieren an dem Aufreissen der Nüstern und dem übermässigen Flankenschlagen beim Atmen, dem gequälten Blick und dem Triefen von Schweiss, die Ueberanstrengung anzusehen ist; ferner das Fahren mit Zugtieren, die in der Geschirrlage Wunden und Geschwüre von grosser Ausdehnung haben, oder so lahm sind, dass sie sich nur unter grosser Anstrengung und dauernd angetrieben vorwärts bewegen.

3.

Als Quälerei beim Transport von Tieren wird angesehen: das Beladen der landesüblichen Bauernwagen mit mehr als 6 Stücken Kleinvieh (Kälbern, Schafen, Ziegen, Schweinen bis zu 1 Centner.) Transport mit anderen Umwickelungen als Strohseilen und das Fehlen einer genügenden Strohunterlage auf dem Wagen als Lagerstätte. Wo ihre Herstellung sich als möglich erweist, sind geeignete Viehtransportwagen mit Kästen zu beschaffen, auf denen die Tiere ungefesselt befördert werden können; auch hier muss stets eine Strohunterlage vorhanden und die Tiere dürfen nicht so eng geladen sein, dass ihnen die Möglichkeit genommen ist, sich während des Transportes zu legen.

4.

Beim Schlachten sind folgende Punkte zu beachten, deren Nichtbefolgung eine Bestrafung wegen Tierquälerei nach sich zieht: In öffentlichen Schlachthäusern müssen die Tiere sofort nach dem Hineinbringen in das Schlachthaus geschlachtet werden, vor allen Dingen dürfen Kälber und Kleinvieh nicht längere Zeit vor der Schlachtung mit zusammengeschnürten Beinen in der Schlachthalle liegen. Beim Niederschnüren der zu schächtenden Tiere ist jede unnütze Quälerei, vor allem rohes Niederwerfen, das durch unrichtiges Anlegen der Fesseln, Fehlen von genügenden Hilfsmannschaften verursacht wird, zu vermeiden. Das sogenannte Rasieren des für den Schächtschnitt bestimmten Teiles des Halses und jede andere Manipulation an den Tieren vor dem Schächtschnitt (mit Ausnahme des Abwaschens des Halses vor dem Niederlegen) ist verboten. Der Schächtschnitt ist sofort nach dem Niederschnüren des Tieres anzulegen. Der Kopf des Tieres ist während des Schächtens und Ausblutens durch eine geeignete Vorrichtung so zu halten, dass sein Umherschleudern vermieden wird. Schweine sind stets vor dem Schlachten zu betäuben.

5.

Diese Verordnung tritt sofort in Kraft.

Nowo-Minsk, den 25. Mai 1916.

Der Kreischef.

Prinz LÖWENSTEIN.

2.

Jako dręczenie zwierząt pociągowych uważać szczególniej należy: jechanie wogóle, a przedewszystkiem kłusem, przeładowanemi wozami albo obciążanie ciężko wyładowanych wozów przez jadące osoby, jeżeli zaprząg nie jest dostatecznie silny i po rozdętych nozdrzach, wciąganiu boków przy oddychaniu, umęczonym wzroku i ociekającym pocie rozpoznać można przemęczenie zwierząt; następnie używanie zwierząt pociągowych, mających rany i odparzeliska albo też zwierząt tak kulawych, że poruszają się tylko przy wielkim wysiłku i ciąglem poganianiu.

3.

Jako dręczenie przy przewozie zwierząt uważa się: ładowanie na zwyczajny chłopski wóz więcej jak 6 małych sztuk (cieląt, owiec, kóz, świń do 1 cent. wagi) lub też 3 dużych świń; związywanie nóg postronkami a nie powróslami i brak słomy na podściółkę. O ile można, należy używać wozów specjalnych ze skrzyniami, w których zwierzęta mogłyby być niewiązane, ale i tutaj winna być dostateczna podściółka i nie można za dużo ładować zwierząt, gdyż powinny mieć podczas jazdy możność swobodnego położenia się.

4.

Przy rzezi bydła należy zważać na następujące przepisy, gdyż niestosowanie się do nich pociągnąć może za sobą karę za dręczenie zwierząt: w publicznych rzeźniach winny być zwierzęta natychmiast po ich wprowadzeniu do rzeźni zabijane, a przedewszystkiem nie wolno, aby cielęta i małe zwierzęta leżały przez czas dłuższy w rzeźni z powiązanymi nogami. Przy wiązaniu i kładzeniu przeznaczonej do zabicia sztuki unikać trzeba wszelkiego niepotrzebnego męczenia, spowodowanego brakiem zręczności lub pomocników. Tak nazwane golenie przeznaczonej do cięcia części karku, jak również wszelkie inne manipulacje przed zabiciem (z wyjątkiem mycia karku) są zakazane. Zabicie powinno natychmiast nastąpić po położeniu danej sztuki. Głowa zwierzęcia podczas zabijania i wpływu krwi powinna być przez odpowiednie urządzenie tak ułożona, aby zapobiedz jej rzucaniu się. Świnie należy zawsze przed zabiciem ogłuszać.

5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Nowo-Mińsk, d. 25. Maja 1916.

Naczelnik Powiatu

Książę LOEWENSTEIN.

Polizeiverordnung

76.

Rozporządzenie policyjne

Auf Grund der Verordnung des Generalgouvernements Warschau vom 22. März und 8. September 1915 über die polizeiliche Gewalt der Kreispolizeibehörden für das gesamte Gebiet des Generalgouvernements Warschau, ordne ich zur Regelung des Meldewesens der ansteckenden Krankheiten und ihrer Bekämpfung folgendes an:

In Ergänzung meiner Verordnung vom 22. November 1915 über die Anzeigepflicht bei Cholera und Choleraverdacht, Pocken und Pockenverdacht, Fleckfieber und Fleckfieberverdacht, Typhus, Ruhr, übertragbare Genickstarre, Scharlach, Dyphterie, Tollwut bei Menschen und Bissverletzung von Menschen durch tollwütige Hunde oder tollwütige Tiere, bestimme ich ferner: Jede Erkrankung und jeder Todesfall an Trichonosis ist anzeigepflichtig. Weiter ordne ich an:

1.

Ärzte und Feldschere haben die Anzeigen auf den ihnen überwiesenen grünen Formularen an den Kreischef zu erstatten, sie haben ferner auf den ihnen ebenfalls übersandten grünen Formularen Meldung zu machen an den Bürgermeister der Stadt, in der eine der obigen Krankheiten aufgetreten ist, oder an den Wojt der Gemeinde, zu welcher die Ortschaft gehört, in der die Erkrankung vorgekommen ist.

2.

Diese beiden Anzeigen sind geschlossen in den übersandten Briefumschlägen innerhalb 24 Stunden den Bürgermeistern oder Wojts zu übermitteln, welche die Absendung an den Kreischef sofort veranlassen.

3.

Fälle oder Verdachtsfälle von Cholera oder Fleckfieber sind telegraphisch an den Kreischef zu melden durch Vermittelung der zuständigen Ortskommandantur, die gleichzeitig eine Anzeige zu erhalten hat. Die Vorschriften zu 1 und 2 werden durch die telegraphischen Meldungen nicht aufgehoben. Die grünen Formulare sind ebenfalls innerhalb 24 Stunden abzusenden.

4.

Die Wojts und Bürgermeister haben die ihnen von anderer Seite als von den Ärzten oder Feldscheren zugegangenen Meldungen über anzeigepflichtige Krankheiten ebenfalls unverzüglich an den Kreischef weiterzugeben, bei Cholera, Flecktyphus ist durch Vermittelung der Ortskommandantur, die gleichzeitig Meldung erhält, die telegraphische Weitergabe an den Kreischef herbeizuführen.

5.

Die Wojts und Bürgermeister haben jeden Sonnabend dem Kreischef eine Uebersicht über die

Na mocy rozporządzenia General-Gubernatorstwa Warszawskiego z d. 22 Marca i 8 Września 1915 r. o władzy policyjnej powiatowej policji na całym obszarze General-Gubernatorstwa Warszawskiego, rozkazuję w celu uregulowania sposobu meldowania o chorobach zakaźnych i ich zwalczania co następuje:

W uzupełnieniu rozporządzenia z d. 22 Listopada 1915 o obowiązkowym meldowaniu rzeczywistych i podejrzanych wypadków cholery, ospy, tyfusu plamistego, tyfusu, dysenterji, przenośnej drętwy karku, szkarlatyny, dyfterytysu, wścieklizny u ludzi oraz wypadków pogryzienia ludzi przez wściekłe psy lub inne zwierzęta, postanawiam nadal, aby każdy wypadek zachorowania lub śmierci na trichiny był także meldowany. Dalej rozkazuję:

1.

Lekarze i felczerzy winni meldunki sporządzać dla Naczelnika Powiatu na przesłanych im zielonych formularzach, winni również na przesłanych im zielonych formularzach sporządzać meldunki dla burmistrzów miast, w których zdarzył się wypadek choroby albo dla wójta gminy, do której należy miejscowość, w której zasłabnięcie nastąpiło.

2.

Obydwa powyższe meldunki należy w zamkniętej kopercie przesłać w przeciągu 24 godzin do burmistrza lub wójta, którzy meldunek do Naczelnika Powiatu natychmiast wysłać winni.

3.

O wypadkach lub podejrzanych wypadkach cholery i tyfusu plamistego należy telegraficznie Naczelnika Powiatu zawiadomić za pośrednictwem miejscowej komendantury, której równocześnie należy także meldunek wręczyć. Meldunki w paragrafach pierwszym i drugim umieszczone nie będą telegraficznie przesyłane. Zielone formularze należy w każdym razie w przeciągu 24 godzin wysłać.

4.

Burmistrze i wójci winni meldunki o chorobach, które ich dochodzą z postronnej strony a nie od doktorów lub felczerów, także natychmiast do Naczelnika Powiatu przesyłać; przy cholery i tyfusie plamistym należy za pośrednictwem miejscowej komendantury, której też trzeba meldunek wręczyć, telegraficznie zawiadomić Naczelnika Powiatu.

5.

Burmistrze i wójci winni w każdą Sobotę przesyłać do Naczelnika Powiatu raport o zameldowanych w

in der vergangenen Woche gemeldeten anzeigepflichtigen Krankheiten einzureichen. Diese Uebersicht hat zu enthalten: Name, Stand, Wohnort der Erkrankten, Art der Krankheit, Datum der Meldung, Name und Stand des Meldenden, Name und Wohnort des behandelnden Arztes oder Feldschers.

6.

Listenföhrung.

Wojts, Bürgermeister, Aerzte, Feldschere föhren Listen über ansteckende Krankheiten.

- a) Aerzte und Feldschere benutzen dabei die ihnen übersandten Formulare.
- b) Die Wojts und Bürgermeister haben sich besondere Listen anzulegen, in denen fortlaufend die einzelnen meldepflichtigen übertragbaren Krankheiten aufgeföhrt werden. Die Listen müssen enthalten: Angabe über Name, Stand, Wohnort der Erkrankten, Art der Krankheit, Datum der Meldung, Name und Stand des Meldenden, Name und Wohnort des behandelnden Arztes oder Feldschers, im Falle des Todes das Datum.

7.

Listeneinreichung.

- a) Aerzte und Feldschere haben die zu 6 genannten Listen am 1. und 15. jeden Monats, auch wenn neue Erkrankungen nicht behandelt sind, dem Kreisarzt zur Kenntnis einzureichen.
- b) Die Wojts und Bürgermeister legen die zu 6 genannten Listen am 1. jeden Monats dem Kreisarzt vor.

8.

Die Wojts und Bürgermeister haben dafür zu sorgen und sind dafür verantwortlich, dass an den Häusern, in welchen anzeigepflichtige übertragbare Krankheiten herrschen, sofort nach dem sie davon Kenntnis bekommen haben, Schilder angebracht werden mit der Aufschrift „Gefährliche Krankheit, Eintritt verboten“. Die Schilder können nur durch den Bezirksdesinfektor nach Desinfektion der Wohnungen entfernt werden.

9.

Wird eine Familie aus ihrer Wohnung zur Verhütung der Weiterverbreitung der Krankheit entfernt, hat der Wojt oder Bürgermeister die Schlüssel der Wohnung bis zu ihrer Wiederbenutzung an sich zu nehmen.

10.

Die Wojts und Bürgermeister haben bei Fortschaffung von Kranken, Krankheitsverdächtigen und Ansteckungsverdächtigen in die Krankenhäuser für unentgeltliche Stellung des Fuhrwerks Sorge zu tragen, sie haben auch Fuhrwerk dem Bezirksdesinfektor zur Ausführung von Desinfektionen zu stellen.

ciągu tygodnia chorobach. Raport ten winien zawierać: stan i miejsce zamieszkania chorego, rodzaj choroby, datę zameldowania, nazwisko i stan meldującego, nazwisko i adres leczącego doktora lub felczera.

6.

Prowadzenie spisów.

Burmistrze, wójci, lekarze i felczerzy winni prowadzić spisy chorób zakaźnych.

- a) Lekarze i felczerzy używać mają do tego przesłanych im formularzy.
- b) Burmistrze i wójci winni sami założyć specjalne spisy, w których należy stale zapisywać poszczególne wypadki zameldowanych zakaźnych chorób. Spisy te winny zawierać: nazwisko, stan i miejsce zamieszkania chorego, rodzaj choroby, datę zameldowania, nazwisko i stan meldującego, nazwisko i adres leczącego doktora lub felczera, a w przypadku śmierci i jej datę.

7.

Wręczenie spisów.

- a) Lekarze i felczerzy winni wymienione w par. 6 spisy przesłać 1 i 15 każdego miesiąca lekarzowi powiatowemu, nawet wtedy, gdyby nie było nowych wypadków zasłabnięcia.
- b) Burmistrze i wójci winni wymienione w par. 6 spisy przesłać co 1 każdego miesiąca do lekarza powiatowego.

8.

Burmistrze i wójci winni o tem baczyć za co też będą odpowiedzialni, aby na domach, w których panują obowiązane do meldowania choroby zakaźne, były wywieszane szyldy z napisem: „Niebezpieczna choroba, wejście wzbronione“. Szyldy te mogą być usunięte tylko przez desinfektora okręgowego po desinfekcji mieszkania.

9.

O ile jaka rodzina, w celu zapobieżenia rozszerzeniu się choroby zakaźnej, usuniętą zostanie ze swego mieszkania, klucz od takowego zabiera burmistrz lub wójt, dopóki znowu mieszkanie do użytku nie będzie oddane.

10.

Burmistrze i wójci winni dostarczyć bezpłatnych furmanek dla dostawienia do szpitali chorych lub podejrzanych o zakaźne choroby. Winni oni także dostarczyć furmanki dla desinfektora okręgowego dla wykonania dezynfekcji.

11.

Strafbestimmung.

Zuwiderhandlungen gegen diese Verordnung werden mit Geldstrafe bis 500 Rubel bestraft, wenn nicht nach den bestehenden Bestimmungen eine höhere Strafe sowie Gefängnis verwirkt ist.

Nowo-Minsk, den 28. Januar 1916.

Der Kaiserliche Kreischef.

Prinz LÖWENSTEIN.

Tgb. Nr. 529. 16.

11.

Postanowienie karne.

Wykroczenie przeciwko niniejszemu rozporządzeniu karane będą grzywną do 500 rubli, o ile, podług istniejących praw nie podlegną wyższej karze lub więzieniu.

Nowo-Mińsk, d. 28 Stycznia 1916 r.

Cesarski Naczelnik Powiatu

Książę LOEWENSTEIN.

Das Fleckfieber und seine Verhütung. 77. Febra plamista i jej zapobieganie.

Unter den ansteckenden Krankheiten steht das Fleckfieber nicht allein hinsichtlich seiner Uebertragbarkeit, sondern auch hinsichtlich seiner Gefahr für das Leben an erster Stelle. Es verschont weder Kinder noch Erwachsene und seine Mortalität wächst mit dem Alter der Erkrankten. Während bis zum 20 Lebensjahre 3 bis 5% der Erkrankten von der Krankheit hinweggerafft werden, erliegen ihr von älteren Leuten im Alter von 50 Jahren und darüber 60 bis 70%.

Das Fleckfieber, auch Flecktyphus genannt, obwohl es mit dem Typhus nichts zu tun hat, ist charakterisiert durch einen von hohem Fieber begleiteten fleckigen Ausschlag und schweren Störungen des Bewusstseins (Benommenheit, Delirien).

Die Uebertragung des Fleckfiebers von Kranken auf Gesunde erfolgt ausschliesslich durch Läuse und zwar Kleiderläuse. Nur der mit Läusen behaftete Fleckfieberkranke vermag seine Umgebung zu infizieren, der entlaute Fleckfieberkranke, ist völlig ungefährlich.

Diese Thatsache ist für die Verhütung und Bekämpfung des Fleckfiebers von ausser ordentlicher Bedeutung. Denn sie besagt, dass da, wo Fleckfieber auftritt, zur Verhütung der Veiterverbreitung in allererster Linie gegen die Verlausung vorgegangen werden muss. Sie mahnt aber (auch abgesehen von dem Auftreten des Fleckfiebers) zur Bekämpfung der Läuseplage überhaupt. Wo keine Läuse sind, gibt es kein Fleckfieber.

Die Bekämpfung des Fleckfiebers fällt daher zusammen mit der Lösung folgender zwei Aufgaben:

1. Unschädlichmachung des Fleckfieberkranken. Diese geschieht dadurch dass der Fleckfieberkranke streng isoliert wird. Am sichersten gelingt dies durch Unterbringung in einem Krankenhause. Hier erfolgt auch seine Entlausung.
2. Entlausung der Umgebung des Fleckfieberkranken d. h. seiner Angehörigen, Wohnungsgenossen, seiner Wohnung und seiner Habe.

Pomiedzy chorobami zaraźliwymi febra plamista zajmuje pierwsze miejsce, nietylko z powodu swej zaraźliwości, ale również z powodu niebezpieczeństwa dla życia. Nie oszczędza oni ani dzieci, ani dorosłych i śmiertelność chorych wzrasta z ich wiekiem. Kiedy do 20-go roku życia zaledwie 3 do 5% chorych umiera, starszych ludzi w wieku 50-ciu lat i wyżej umiera 60—70%.

Febra plamista, także tyfusem plamistym zwana, chociaż nic wspólnego z tyfusem nie ma, odznacza się plamistymi wyrzutami na ciele w połączeniu z silną febrą i zaburzeniami samowiedzy (utrata przytomności, delirium).

Przenoszenie choroby z chorych na zdrowe osoby ma miejsce jedynie przez wszy i to wszy odzieżowe. Tylko taki chory na febrę plamistą, który ma wszy może zarazić swoje otoczenie, ten, który ich nie ma jest zupełnie nieszkodliwy.

Fakt ten posiada dla zapobiegania febrze plamistej i walki z nią pierwszorzędne znaczenie. Wykazuje on bowiem, że tam, gdzie wybuchła febra plamista, należy dla zapobieżenia jej dalszemu rozszereżaniu się przystąpić w pierwszej linii do tępienia wszów. Zwraca on również wogóle uwagę na tępienie wszów bez względu nawet na wybuch febrze plamistej. Tam gdzie niema wszów, niema też i febrze plamistej.

Walka więc z febrą plamistą łączy się z rozwiązaniem następujących dwóch zadań:

1. Unieszkodliwienie chorych na febrę plamistą. Osiąga się to w ten sposób, że chory zostaje najściślej odosobniony. Najlepiej udaje się to przez umieszczenie w szpitalu. Tutaj także następuje jego desinfekcja od wszów.
2. Odwzienie całego otoczenia chorego t. j. jego rodziny, towarzyszy mieszkania, jego mieszkania i odzieży.

Den Hauptsitz der Läuse bilden ausser den behaarten Stellen des Körpers, die Wäsche und Kleidungsstücke. Hier (in den Nähten und Falten, ferner unter Knöpfen, an Knöpföchern und Fasern) legen sie auch ihre „Nisse“ (Eier) ab. Zur Beseitigung der Läuse sind sorgfältige Waschungen des Körpers mit warmen Wasser und Seife vorzunehmen, die Haare kurz zu schneiden, mit Petroleum oder Sabadillesig zu tränken, den Kopf 24 Stunden mit einem fest-sitzenden Tuche zu umhüllen behaarte Stellen des Körpers (Achselhöhlen, Schamgegend, Gesässspalte) mit grauer Salbe oder weisser Präcipitätsalbe einzu-reiben. Da die Nisse dadurch nicht sicher abgetötet werden, sind diese Prozeduren zur Vernichtung der jungen Brut mit Zwischenräumen von 4—5 Tagen mehrmals zu wiederholen. Nach den Waschungen ist reine Wäsche und Kleidung anzulegen. Die Beseiti-gung der Läuse in der Wäsche erfolgt am besten durch $\frac{1}{4}$ stündiges Auskochen der Wäsche, wobei die Wäsche vom kochenden Wasser vollständig bedeckt sein muss. Kleidungsstücke werden am zweckmässigsten in besonderen Desinfektionsapparaten desinfiziert, wie solche in grösseren Gemeinden vorübergehend oder dauernd aufgestellt werden sollen. Da, wo das nicht möglich ist, kann das Abtöten der Läuse und Nisse durch zweistündiges Einlegen der Kleidungs-stücke in einen geheizten Backhofen oder dadurch erfolgen, dass die Kleider, insbesondere an den Nähten, mit einem heissen Eisen wiederholt gebügelt werden.

Das wirksamste Mittel zur Bekämpfung und Verhütung der Läuseplage ist die Sauberkeit. Reinhaltung des Körpers durch regelmässige Waschungen mit Wasser und Seife, Pflege der Haut und des Haares, regelmässiger Wechsel der Leib- und Bettwäsche, regelmässige Säuberung und Lüftung der Kleidung, der Wohn- und Schlafräume, des Hauses, Beseitigung allen Unrates, Kehrriechts und Schmutzes aus Haus, Flur und Hof sind diejenigen Massnahmen, die nicht allein dem Ungeziefer die Lebensbedingungen abschneiden, sondern überhaupt dem Menschen die Gesundheit zu erhalten imstande sind. Sie sind zugleich die Kennzeichen von Gesittung und Kultur. Wo sie nicht beachtet werden, wie insbesondere bei der jüdischen Bevölkerung, da findet auch das Fleck-fieber den geeigneten Boden für seine Verbreitung.

Der Kreisarzt.

Dr. WERNER.

Tgb. Nr. 2332. 16.

Bekanntmachung

Die Obstbäume sind stark mit Raupen behaftet. Da eine Gefährdung der Obsternte zu befürchten ist, so sind die Raupen abzusuchen und zu vertilgen. Am besten und sichersten geschieht dies in den Frühstunden, weil sich dann die Graupen noch in

Główne siedliska wszów stanowią owłosione części ciała, bielizna i odzież. Tutaj, w szwach i fałdach, pod guzikami, w dziurkach od guzików i na niciach, składają one swoje zarodki (jajka). Dla wytępienia wszów konieczne są staranne obmywania całego ciała gorącą wodą z mydłem; należy też obciąć krótko włosy, zmyć je naftą lub octem sabadilowym, głowę obwinąć silnie chustą na 24 godzin, owłosione części ciała (pod pachami, na częściach wstydlivych i w fałdzie tylnej) wysmarować maścią szarą albo białą maścią cynkową. Ponieważ jednak zarodki nie zostają w ten sposób od razu zniszczone, należy zabiegi te powtarzać po kilka razy co 4—5 dni. Po obmyciu się należy oblec czystą bielizną i odzież. Wytępić wszy w bieliźnie można najlepiej przez 15-sto minutowe wygotowywanie bielizny, przyczem bielizna powinna być zupełnie pokryta gotującą się wodą. Odzież najlepiej dezinfekuje się w specjalnych aparatach dezinfekcyjnych, które mają być w większych gminach urządzone tymczasowo lub na stałe. Tam, gdzie to jest niemożliwe można wytępić wszy i ich zarodki przez 2-godzinne trzymanie odzieży w ogrzanych piecach piekarskich lub przez prasowanie odzieży, szczególnie na szwach gorącym żelazkiem.

Najlepszym środkiem walki i ochrony przed wszami jest czystość. Utrzymywanie czystości ciała przez częste obmywanie wodą z mydłem, pielęgnowanie skóry i włosów, regularne zmienianie bielizny i pościeli, regularne czyszczenie i wietrzenie odzieży, mieszkań i pokoi sypialnych, usuwanie wszelkich nieczystości, śmieci i brudu z domu, schodów i podwórza są to środki, które nietylko uniemożliwiają robactwu warunki życia, ale również są w stanie utrzymać człowieka w zupełnym zdrowiu. Jednocześnie są one oznaką obyczajności i kultury. Gdzie ich się nie przestrzega, jak to ma szczególnie miejsce u ludności żydowskiej, tam znajduje febra plamista najlepszy grunt dla rozwijania się.

Lekarz Powiatowy.

Dr. WERNER.

78.

Obwieszczenie

Drzewa owocowe są silnie przez gąsienice nawiedzone. Ponieważ zachodzi niebezpieczeństwo dla zbioru owoców, należy gąsienice wyszukiwać i niszczyć. Najlepiej i najpewniej można to robić w godzinach rannych, gdyż wtedy siedzą jeszcze gąsienice razem

den Nestern vereinigt finden. Die Raupennester sind auszubrechen und am Boden zu zertreten.

Nowo-Minsk, den 1. Juni 1916.

Der Kaiserliche Kreischef.

Prinz LÖWENSTEIN.

Tgb. Nr. 2443. 16.

Bekanntmachung

betreffend Rauhfutter.

Um einen möglichst sparsamen Verbrauch von Rauhfutter zu ermöglichen, wird auf die Verwendung von Laubholzreisig zur Fütterung der Haustiere hingewiesen. Das Laubheu bietet ein ganz bekömmliches Futter und kann dazu beitragen, in ganz erheblichem Masse der Futtermittelnot zu steuern.

Nowo-Minsk, den 1. Juni 1916.

Der Kreischef.

Prinz LÖWENSTEIN.

Tgb. Nr. 2301. 15.

A u f r u f.

Der 52 jährige Händler Johann Kasprzak aus Warszenice, Kreis Lenczyca, der am Verfolgungswahnsinn litt, hat im Oktober 1914 seine Heimat verlassen. Sein jetziger Aufenthalt ist unbekannt.

Nachrichten über seinen Verbleib erbitten wir zu den Akten E. R. 377. 16.

Beschreibung seines damaligen Äusseren:

1,80 m gross, Haar und Bart (Schnurrbart) blond, Augen blau. Kleidung: schwarzer Rock, lange Stiefel, gelber Pelz.

Lenczyca, Russisch Polen, den 2. Mai 1916.

Kaiserliches Bezirksgericht.

Bekanntmachung

betreffend die Beschlagnahme von Haushaltsgegenständen, Badewannen und Kesseln.

Bei den bisher vorgenommenen Revisionen der Haushaltungen wurden vielfach ohne Freigabescheine noch Gegenstände vorgefunden, welche auf Grund der Verfügung vom 1. 2. 16 spätestens bis zum 5. April abzuliefern waren. Die Schuldigen werden der Bestrafung zugeführt, die Gegenstände ohne Bezahlung weggenommen.

79.

w gniazdach. Gniazda gąsienic należy wybierać i na ziemi podeptać.

Nowo-Mińsk, d. 1 Czerwca 1916 r.

Cesarski Naczelnik Powiatu

Książę LOEWENSTEIN.

Obwieszczenie

dotyczące paszy.

Aby możliwie jaknajoszczędniejsze używanie paszy, zwraca się uwagę na paszę z gałęzi drzew liściastych do żywienia zwierząt domowych. Siano z liści jest zupełnie zdrową paszą i może się przyczynić w wielkiej mierze do zapobieżenia brakowi paszy.

Nowo-Mińsk, d. 1 Czerwca 1916 r.

Naczelnik Powiatu

Książę LOEWENSTEIN.

80.

O d e z w a.

52-letni handlarz Jan Kasprzak z Warszenic, powiatu Łęczyckiego, cierpiący na mańję prześladowczą, opuścił w Październiku 1914 r. swoją wieś. Obecne jego miejsce zamieszkania jest nieznane.

Prosimy o przysłanie wiadomości o jego pobycie do aktów E. R. 377. 16.

Opis jego ówczesnego wyglądu:

1,80 m. wysoki, włosy i broda (wąsy) blond, oczy niebieskie. Ubranie: surdut czarny, buty długie, futro żółte.

Łęczyca, Polska rossyjska, d. 2 Maja 1916 r.

Cesarski Sąd Okręgowy.

81.

Obwieszczenie

w sprawie sekwestru sprzętów domowych, wanien i kotłów.

Podczas dokonanych dotychczas rewizji gospodarstw domowych, znajdowano jeszcze częstokroć przedmioty bez świadectw zwalniających, a podlegające na mocy zarządzenia z d. 1. 2. 1916 r. oddaniu najpóźniej do 5 Kwietnia. Winni będą ukarani, a przedmioty odebrane bez odszkodowania.

Um säumigen Ablieferern noch vor der zu erwartenden Revision Gelegenheit zu geben, sich vor Bestrafung und Wegnahme ohne Bezahlung zu schützen, sind die Kriegsrohstoffstelle und deren Sammelstelle in Nowo-Minsk, Warschauerstr. Nr. 7 bei Herr Stutman, angewiesen, noch bis zum 1. Juli Haushaltsgegenstände, Badewannen und Kessel zum Schmelzwerte entgegenzunehmen.

Die Revisionen werden im verstärkten Masse fortgesetzt.

Warschau, den 15. April 1916.

Die Kriegsrohstoffstelle.

Bekanntmachung

betreffend Gemeindegerichte.

Im Kreise Nowo-Minsk bestehen nach der Neueinteilung des Kreises folgende 6 Gemeindegerichte:

Nr.	Sitz des Gemeindegerichts	umfassend die Gemeinden
I.	Nowo-Minsk	Nowo-Minsk Stadt und Kałuszyn,
II.	Nowo-Minsk	Minsk, Cegłow, Siennica, Kołbiel, Glinianka,
III.	Latowicz	Latowicz, Jwowe, Kuflew, Łukowiec,
IV.	Tłuszcz	Międzyzyleś, Małopole,
V.	Jakubów	Jakubów, Stanisławów, Ładzyń, Rudzienko, Chróścice,
VI.	Jadów	Jadów, Strachówka, Kamienczyk, Zabrodzie.

Hiernach sind also das Gemeindegericht Międzyzyles nach Tłuszcz und das Gemeindegericht Stanisławow nach Jakubów verlegt worden.

Nowo-Minsk, den 15. Mai 1916.

Kaiserliches Bezirksgericht.
Der Aufsichtsrichter.
HENRYCHOWSKI.

By spóźnionym oddawcom jeszcze przed mającą się odbyć rewizją dać możliwość uchronienia się przed karą i odebraniem bez zapłaty, polecono Wydziałowi Surowców Wojennych i jego oddziałowi zbierania metali w Nowo-Msńsku przy ul. Warszawskiej Nr. 7 u p. Stutmana przyjmować sprzęty domowe, wanny i kotły po cenie szmelcu do dnia 1 Lipca.

Rewizje prowadzone są dalej w zwiększonych rozmiarach.

Warszawa, d. 15 Kwietnia 1916 r.

Wydział Surowców Wojennych.

82.

Ogłoszenie

dotyczące Sądów Gminnych.

Według nowego podziału powiatu Nowo-Mińskiego znajdują się w tym powiecie następujące Sądy Gminne:

Nr.	Siedziba Sądu gminnego	Obejmuje gminy:
I.	Nowo-Mińsk,	Nowo-Minsk, miasto i Kałuszyn,
II.	Nowo-Mińsk,	Mińsk, Cegłow, Siennica, Kołbiel, Glinianka,
III.	Latowicz,	Latowicz, Iwowe, Kuflew, Łukowice,
IV.	Tłuszcz,	Międzyzyleś, Małopole,
V.	Jakubow,	Jakubów, Stanisławów, Ładzyń, Rudzienko, Chróścice,
VI.	Jadów,	Jadów, Strachówka, Kamienczyk, Zabrodzie.

Według tego ogłoszenia Sąd Gminny z Międzyzylesia przeniesiono do Tłuszcza Sąd Gminny ze Stanisławowa do Jakóbowa.

Nowo-Mińsk, d. 15. Maja 1916.

Cesarsko-Niemiecki Sąd Okręgowy
Sędzia Nadzorczy.
HENRYCHOWSKI.